

Κυριακή 19η Σεπτεμβρίου 2021

Κυριακή μετά τήν Ὑψωσιν

(Μρ. η' 34 – θ' 1)

«ἀράτω τόν σταυρόν αὐτοῦ» (Μρ. η' 34)

Σήμερα βρισκόμαστε στήν πρώτη Κυριακή μετά τή μεγάλη ἑορτή τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμί-
ου Σταυροῦ. Ἡ εὐαγγελική περικοπή τῆς
ἡμέρας νύττει τίς συνειδήσεις μας μέ τήν προ-
τροπή τῆς ἄρσης τοῦ προσωπικοῦ σταυροῦ. Ὁ
Κύριος ξεκαθαρίζει πώς ὅποιος θέλει νά Τόν
ἀκολουθήσει εἶναι ἀπαραίτητο νά σηκώσει τό
σταυρό πού τοῦ ἀναλογεῖ. Ὅποιος ἀποφεύγει
τό σταυρό του, ἀρνεῖται τόν Ἰησοῦ.

Γιατί, όμως, ο Κύριος θέλει να σηκώνουμε όλοι οι πιστοί Του τό σταυρό μας; Γιατί αυτή η άρση είναι απαραίτητη προϋπόθεση για τη σχέση μας μαζί Του; Μας καλεί ο Χριστός να άρουμε τό βάρος του δικού μας σταυρού, επειδή ο Σταυρός είναι η εικόνα της Έκκλησίας, είναι η απάντηση στο μυστήριο του ανθρώπου και είναι η αναπάντητη άπορία του διαβόλου.

Ο Τίμιος Σταυρός είναι η εικόνα της Έκκλησίας. Αν θέλαμε να ζωγραφίσουμε την Έκκλησία μ' ένα σχήμα, αυτό τό σχήμα θά ήταν του σταυρού. Η Έκκλησία είναι τό ζωντανό σώμα μέσα στο όποιο πραγματοποιείται η άμφίδρομη σχέση του ανθρώπου μέ τό Θεό και του ανθρώπου μέ τό συνάνθρωπό του. Η ένότητα της Έκκλησίας είναι κάθετη και όριζόντια ταυτόχρονα. Στην κάθετη διάσταση βρίσκεται η σχέση μέ τόν

Ύψιστο Θεό, στήν ὀριζόντια ἢ σχέσηη μέ τόν κάθε διπλανό καί μέ τή φύση ὀλόκληρη. Ἡ ἐνότητα τῶν πιστῶν μέ τόν Κύριο καί τῶν πιστῶν μεταξύ τους ἀποτυπώνεται ἀπολύτως καθαρά στό σχῆμα τοῦ σταυροῦ. Καμία μονομέρεια σ' αὐτές τίς σχέσεις δέν εἶναι ὑγιής. Ὁ πιστός πού ἀγαπάει τό Θεό ἀγαπάει καί τό διπλανό του καί ὅποιος ἀγαπάει τό διπλανό του, ἄν θέλει νά εἶναι μέλος τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας, ἀγαπάει καί τό Θεό.

Ὁ Σταυρός εἶναι ἡ ἀπάντηση στό μυστήριο ἄνθρωπος. Ὁ ἄνθρωπος πλάστηκε γιά νά βιώσει τήν ἐμπειρία τοῦ Σταυροῦ. Δημιουργήθηκε γιά νά ἀγαπήσει καί νά ἀγαπηθεῖ. Νά ἀγαπήσει τό Δημιουργό του καί νά ἀγαπήσει τό συνάνθρωπό του. Νά ἀγαπηθεῖ ἀπό τό Θεό καί νά ἀγαπηθεῖ ἀπό τούς ἄλλους ἀδελφούς του. Αὐτή ἡ σταυροειδής ἐμπειρία τῆς ἀγάπης ἦταν χαρά καί πληρότητα, πρίν ἀπό τή γεύση

τῆς ἁμαρτίας. Μετά τήν πτώση στήν ἁμαρτία παρεισέφρησε ὁ πόνος μέσα στήν ἀγάπη. Ἡ ἀγάπη πρὸς τὸ Θεὸ ἀπέκτησε τὸν πόνο τῆς μετάνοιας καὶ ἡ ἀγάπη πρὸς τὸ συνάνθρωπο ἀπέκτησε τὸν πόνο τῆς ἀνταπόκρισης. Μέσα ἀπὸ τὸ σταυρικό πόνο τῆς κάθετης καὶ ὀριζόντιας ἀγάπης ὁ ἄνθρωπος ξαναβρίσκει τὴν ἰσορροπία του. Ὁ πόνος τῆς σταυρικῆς ἀγάπης γίνεται τὸ σημαντικότερο ἐφόδιο τοῦ ἀνθρώπου, γιὰ νὰ βιώσει τὴν ἀνάσταση καὶ τὴν ζωὴ τοῦ «μέλλοντος αἰῶνος».

Ὁ Σταυρὸς εἶναι ἡ ἀναπάντητη ἀπορία τοῦ διαβόλου. Ὁ παμπόνηρος διάβολος ἔσπασε τὸ σταυρικό σχῆμα τῆς ἀγάπης μέ τὸ Θεὸ καὶ τὸ συνάνθρωπο χρησιμοποιώντας τὸ δηλητήριο τῆς ἁμαρτίας. Μετέτρεψε τὸ σταυρὸ σὲ ἐργαλεῖο τιμωρίας καὶ βασανισμοῦ. Μέ τὸ σταυρὸ νόμισε πὼς θὰ ἐξαφανίσει τὸ Χριστό. Δέν κατάλαβε πὼς ἔλαβε ὁ Θεάνθρωπος τὸ

ἐργαλεῖο τοῦ δικοῦ του μίσους καί τό μετέ-
 τρεψε σέ σύμβολο νίκης καί θριάμβου. Ὁ διά-
 βολος ἀπορεῖ μπροστά στό Σταυρό, διότι ὁ
 πόνος τοῦ Σταυροῦ γίνεται τό ἀντίδοτο τῆς
 ἁμαρτίας. Φοβᾶται τόν Τίμιο Σταυρό, διότι
 αὐτό πού ὁ ἴδιος σκαρφίστηκε ἔγινε τό
 ἐργαλεῖο πού τόν κατέστρεψε. Τρέμει μπρο-
 στά στό Σταυρό, διότι νικήθηκε ἀπό τό δικό
 του ὄπλο.

Ὅποιος ἐπιθυμεῖ τή λύτρωση «ἀράτω τόν
 σταυρόν αὐτοῦ». Μᾶς καλεῖ ὁ Λυτρωτής στήν
 ἄρση τοῦ προσωπικοῦ μας σταυροῦ, διότι μό-
 νον μέ τό σταυρό στούς ὤμους καί στήν καρ-
 διά μας ζοῦμε τήν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας, τήν
 καθαρή καί ἀναστάσιμη ἀγάπη στήν κάθετη
 καί ὀριζόντια διάστασή της καί τό θρίαμβο
 ἐναντίον τῶν θλίψεων, τῶν πειρασμῶν καί τῶν
 παγίδων τοῦ διαβόλου. Μή δυσφοροῦμε μέ τό
 βάρος τοῦ σταυροῦ πού μᾶς ἀναλογεῖ. Ὅταν

τόν σηκώσουμε, θά καταλάβουμε πώς εἶναι τελικά ἔλαφρὺς καί χρήσιμος. Ὄταν βαδίσουμε τή σταυρική πορεία τοῦ δικοῦ μας Γολγοθᾶ, θά συνοδοιπορήσουμε μέ τόν Ἐσταυρωμένο Σωτήρα μας μέχρι τό λόφο τῆς θεώσεως. Ἀμήν.